

Berntsen: Den Finanspolitik, man mere og mere kommer ind paa, aabner just ikke noget lyst eller glædeligt Perspektiv for Fremtiden. Dette Ting har for ikke længe siden sendt et Finanslovsforslag til Landstinget, som viser et Underskud af henvend 5 Mill. Kr., og der foreligger adskillige Forslag paa Rigsdagens Bord, hvis samlede Udgift vil beløbe sig til adskillige Millioner. Det kan jo ikke vare længe, hvis man bliver ved paa den Vej, inden man maa komme til ny Skattepaalæg, og det er sikkert ikke det, Befolkningen sukker efter eller længes efter — Ønskerne forekomme mig snarere at være gaaede i en anden Retning — saa man er næsten nødt til at beundre det Mod, hvormed man nu synes at ville lade Millionerne rulle.

Vi staa her i Dag over for Spørgsmaalet om at anvende et Beløb af over 5 Mill. Kr. til forskellige Foranstaltninger paa Jyllands Vestkyst, men mit Indtryk af den Forhandling, der er ført om dette Lovforslag i disse Dage, har ikke styrket min Tro paa, at disse Spørgsmaal alle ere modne til Afgørelse. Naar man har hørt de højst forskellige Røster, der ere komne fra de Mænd, der særlig maa være kendte paa disse Egne, kan det ikke undre dem, at de Medlemmer — hvortil jeg hører — der ikke have saa meget Lokalkendskab til disse Egne, kunne komme noget i Tvivl om Betimeligheden og Rigtigheden af det Forslag, her foreligger. Jeg agter derfor at stemme med Mindretallet mod Bevillingen til Høfdebygninger. Det er et mærkeligt Forsvar, der har været ført for denne Bevilling. Det lyder omtrent saaledes: Have vi nu ofret 8 Millioner i de svundne Dage til disse Foranstaltninger, hvis Værd er højst tvivlsomt, lad os saa endelig blive ved, til vi ere færdige, lad os saa afslutte. Og saa er man endda ikke sikker paa, om denne Afslutning fører til et virkelig positivt Resultat. End ikke den ærede Ordfører tør love os noget i saa Henseende (*Ordføreren* [Andersen-Nygaard]: Nej, bevares). Den ærede Ordfører siger: Nej, bevares, det skal han nok lade være med. Jeg mener derfor, der er Anledning til at puste lidt og overveje denne Sag nøjere. Jeg tror, at Mindretallet har Ret i, at man uden Skade her kan udstemme Bevillingen til forøgede Udgifter til Høfdebygning.

Derimod interesserer jeg mig for det andet Forslag, der foreligger, og hvorom der er Enighed fra alle Sider, nemlig at anvende et Par Millioner Kroner til Læ-

moler ved Hanstholm og ved Vorupør. Det forekommer mig, at de Argumenter, der ere fremførte til Forsvar for disse to Bevillinger, have saa meget paa sig, at jeg i hvert Fald ikke tør modsætte mig dem. Men jeg vil rigtignok ønske, at man maatte ende dette Lovforslags Behandling med at indskrænke sig til i Aar at anvende disse 2 Millioner til Anlæg af Læmoler ved Hanstholm og ved Vorupør. Det forekommer mig, at det ikke er nogen ringe Bevilling, at man i et Aar ofrer 2 Millioner til disse Sikkerhedsforanstaltninger.

Derimod vil jeg henstille til Udvalget, at det inden 3die Behandling enes om at udstemme Forslaget om en Bevilling til Anlæg af en Havn ved Skagen. Det er sikkert rigtigt, hvad der er sagt og med Styrke fremhævet af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen), at her er man begyndt fra den forkerte Side, og sikkert er det, at skal man gaa til denne Bevilling, kan man ikke slippe for at gaa videre. Siger man A her til at anlægge en Havn ved Skagen for Skagensfiskerne, som efter min Formening ere bedre stillede end nogen anden Del af Fiskerbefolkningen ned ad Jyllands Vestkyst, bliver man nødt til at sige B og C. Man bliver nødt til at fortsætte med Havneanlæg paa Jyllands Vestkyst, og det er jo ikke lysteligt, at høre om de Summer, som dertil ere stillede i Udsigt. Jeg synes endvidere, der er saa meget mindre Anledning til nu at bevilge den foreslaaede Sum til Anlæg af en Havn ved Skagen, som end ikke den højtærede Finansminister er enig med sig selv om, hvorvidt denne Havn skal være en Øhavn eller en landfast Havn. Var det dog ikke rimeligt at vente i alt Fald til næste Aar, indtil det Spørgsmaal er nøjere overvejet, hvorledes denne Havn skal indrettes, og hvor meget den skal koste? Jeg synes, det er alt for tidligt at tage en Beslutning, naar Spørgsmaalet er saa lidt overvejet og Sagen saa lidt moden til Afgørelse, at den højtærede Minister endogsaa har maattet stille i Udsigt, at Spørgsmaalet: Øhavn eller landfast Havn skal blive overvejet nærmere. Lad os først se Resultatet af disse Overvejelser, inden vi gaa til at bevilge en Havn ved Skagen. Jeg ønsker derfor, at man inden tredie Behandling bliver enig om at nægte Bevillingen til en Havn ved Skagen. Jeg tror ikke, Spørgsmaalet er modent til Afgørelse for Tiden, og jeg synes, Vestkystfiskerne have ganske anderledes Krav paa en Havn, naar der over-